

Kancelaria Radcy Prawnego FORTUNA

redaktor naczelny:

radca prawny Andrzej Fortuna

redakcja:

Kancelaria Radcy Prawnego FORTUNA

ul. Zawiszy Czarnego 6/1

80-433 Gdańsk

Nr wpisu do rejestru dzienników i czasopism: L.P. 1797

wydawca:

Andrzej Fortuna prowadzący

działalność gospodarczą pod nazwą

Kancelaria Radcy Prawnego FORTUNA

ul. Zawiszy Czarnego 6/1

80-433 Gdańsk

Biuletyn Nr 1/2017 z 03.01.2017 r.

I. ZMIANY W PRZEPISACH

USTAWA MAJĄCA NA CELU POPRAWĘ OTOCZENIA PRAWNEGO PRZEDSIĘBIORCÓW – ZMIANY W ZAKRESIE SZEREGU AKTÓW PRAWNYCH

W dniu 30.12.2016 r. opublikowano ustawę o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego przedsiębiorców. Najważniejsze zmiany wprowadzone ustawą – obowiązujące od dnia 1 stycznia 2017 r:

- **Kodeks cywilny:** w zakresie terminów dokonania czynności prawnych ustalono, że jeśli termin przypada w sobotę, przesuwa się on do pierwszego dnia, który nie jest sobotą lub dniem wolnym od pracy. Dotąd takie przesunięcie odnosiło się jedynie do dni ustawowo wolnych od pracy (a więc świąt i niedziel) – co oczywiście nadal pozostaje aktualne. Należy mieć na uwadze, że przesunięcie terminu, o jakim mowa dotyczy m.in. terminów płatności zobowiązań, a nadto procesu cywilnego.
- **Kodeks pracy:** obowiązek ustalenia regulaminu pracy oraz regulaminu wynagradzania co do zasady ma obecnie dotyczyć pracodawców zatrudniających co najmniej 50 pracowników. Pozostali mogą lecz nie muszą ustanawiać regulaminu, chyba że wystąpi o to zakładowa organizacja związkowa, a pracodawca zatrudnia co najmniej 20 pracowników i w zakładzie nie obowiązuje układ zbiorowy pracy).
- Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych - próg co najmniej 50 osób zatrudnionych zastosowano także przy obowiązku tworzenia wskazanego Funduszu.

- Kodeks pracy: powrót do dawnych zasad wydawania świadectw pracy – a więc w sytuacji kontynuowania zatrudnienia z pracownikiem – a więc nowej umowy zawieranej w ciągu 7 dni od rozwiązania lub wygaśnięcia poprzedniego stosunku prawnego – pracodawca jest zobowiązany wystawić pracownikowi świadectwo pracy tylko na jego wniosek.
- Kodeks pracy: umowa o współodpowiedzialności materialnej powierzająca mienie łącznie dwu lub więcej pracownikom – wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności (dotąd wymóg formy pisemnej nie posiadał takiego rygoru).
- Kodeks pracy: wydłużono do 21 dni terminy na zgłoszenie następujących żądań do sądu pracy: 1) wniesienia odwołania od wypowiedzenia umowy o pracę, 2) żądanie przywrócenia do pracy lub odszkodowania w związku z rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia lub w związku z wygaśnięciem umowy, 3) żądanie nawiązania stosunku pracy w razie odmowy przyjęcia do pracy.
- **Prawo budowlane:** poszerzono zakres prac niewymagających pozwolenia na budowę (m.in. dwa budynki gospodarcze o określonych parametrach na 500 m² powierzchni działki, instalacje klimatyzacyjne wewnątrz budynku, określone w ustawie prace będące przebudową itd.).
- Prawo budowlane: skrócono do 21 dni termin na zgłoszenie przez organ sprzeciwu do składanych zgłoszeń budowlanych, jednocześnie wprowadzając możliwość uzyskania zaświadczenia o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu, które uprawnia inwestora do wcześniejszego rozpoczęcia robót budowlanych
- Prawo budowlane: nowa definicja nieistotnych odstępstw od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę.
- **Ustawa o rachunkowości:** zwiększenie progu, z jakim wiąże się obowiązek prowadzenia ksiąg rachunkowych zgodnie z tą ustawą z 1,2 mln euro do 2 mln euro.
- **Ordynacja podatkowa:** wprowadzenie objaśnień podatkowych tj. ogólnych wyjaśnień przepisów prawa podatkowego pochodzących od Ministra i zamieszczanych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie urzędu obsługującego Ministra, dających podatnikowi podobną ochronę w razie zastosowania się do nich, jaką obecnie posiada zastosowanie się do indywidualnej interpretacji podatkowej uzyskanej we własnej sprawie. Analogiczną rolę zyskuje utrwalona praktyka interpretacyjna Ministra - a więc dominujące w interpretacjach indywidualnych - w danym okresie

rozliczeniowych i 12 miesiącach poprzedzających ten okres rozliczeniowy - stanowisko odnoszące się do takich samych zdarzeń.

- **Kodeks Spółek Handlowych:** wzmocnienie praw mniejszościowych udziałowców w spółce z o.o. – zniesiono dotychczas obowiązujący termin na zgłoszenie przez wspólników reprezentujących co najmniej dziesiątą część kapitału zakładowego żądania zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników i umieszczenia określonych spraw w porządku obrad. Wspólnikom reprezentującym co najmniej jedną dwudziestą kapitału zakładowego przyznano prawo zgłaszania żądania umieszczenia określonych spraw w porządku obrad zgromadzenia wspólników – przy czym tutaj zgłoszenie żądania wymaga zachowania terminu 3 tygodni przed terminem zgromadzenia wspólników
- **Ustawa o dozorcze technicznym** – na podstawie zmienionych regulacji niewymagane jest uzyskanie stosownego uprawnienia w formie decyzji administracyjnej do naprawy i modernizacji urządzeń technicznych i materiałów, gdy dany podmiot wykonuje usługę okazjonalnie i zastosuje właściwą technologię naprawy lub modernizacji uzgodnioną i nadzorowaną przez organ właściwej jednostki dozoru technicznego. Wprowadzono także reguły umarzania, odraczania i rozkładania na raty należności publicznoprawnych i cywilnoprawnych Urzędu Dozoru Technicznego.
- **Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej** – wraz z wnioskiem o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej przedsiębiorca jest zobowiązany złożyć – pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia – oświadczenie o posiadaniu tytułu prawnego do nieruchomości, których adresy zgłasza do ewidencji. Nadto adres zamieszkania nie będzie zgłaszany do omawianej ewidencji.
- **Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej** – zmiany w zakresie kontroli przedsiębiorców. Wprowadzono możliwość prowadzenia czynności kontrolnych związanych z pobieraniem próbek i dokonywaniem oględzin (ale nie treści dokumentów) – też pojazdów, albo wykonywaniem pomiarów – które to czynności mogą obecnie być prowadzone nawet przez upływem 7 dni od doręczenia zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Pomiary jednak nie mogą trwać dłużej niż 24 godziny od chwili ich rozpoczęcia, inne czynności - dłużej niż jeden dzień roboczy. Niezależnie od tego, w razie przewlekłości jakichkolwiek czynności kontrolnych, przedsiębiorcy – po rozpoznaniu jego zażalenia, przysługuje skarga do sądu administracyjnego. Skarga nie wstrzymuje jednak czynności kontrolnych.

NOWY SYSTEM POZASĄDOWEGO ROZWIĄZYWANIA SPORÓW KONSUMENCKICH

Dnia 10 stycznia 2017 r. wchodzi w życie ustawa z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich. Ustawa ma na celu stworzenie mechanizmów do pozasądowego rozstrzygania sporów pomiędzy przedsiębiorcami a konsumentami, wynikających z zawartych pomiędzy tymi podmiotami umowy.

Istotną kwestią jest to, jak należy rozumieć spór w świetle przepisów nowej ustawy. Na mocy nowych przepisów nie będą sporem wszelkiego rodzaju bezpośrednie negocjacje przedsiębiorcy z konsumentem, postępowania reklamacyjne ani postępowania skargowe prowadzone przez przedsiębiorcę. Zastosowanie ustawy zostało ponadto wyłączone w odniesieniu do sporów niegospodarczych, świadczonych w interesie ogólnym, jak również sporów wynikłych na tle umów dotyczących usług zdrowotnych świadczonych przez pracowników służby zdrowia pacjentom w celu oceny, utrzymania lub poprawy ich stanu zdrowia, łącznie z przepisywaniem, wydawaniem i udostępnianiem produktów leczniczych oraz wyrobów medycznych. Ustawa nie dotyczy też usług edukacyjnych ani usług w zakresie kształcenia ustawicznego świadczonych przez publiczne szkoły lub placówki oraz publiczne szkoły wyższe.

Do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązania sporów konsumenckich uprawnione będą osoby do tego wyznaczone przez podmiot wpisany do specjalnego Rejestru, prowadzonego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Ustawa dopuszcza też tworzenie organów kolejalnych, zrzeszających osoby reprezentujące interesy przedsiębiorców i osoby działające na rzecz interesów konsumentów, w celu prowadzenia postępowań.

Warto nadmienić, że w założeniu postępowanie przed podmiotem uprawnionym ma być dla konsumentów nieodpłatne, choć ustawa dopuszcza możliwość pobierania opłat, o ile nie będą one znacząco utrudniać konsumentowi dostępu do instytucji pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich. Szczegółowy tryb postępowania mają określać regulaminy poszczególnych podmiotów uprawnionych do rozstrzygania sporów. Z założenia postępowanie to ma być szybkie i gwarantować rozpoznanie sprawy w czasie o wiele krótszym, niż dzieje się to w procesie sądowym (termin podstawowy to 90 dni). Niemniej, nie zawsze rozstrzygnięcie będzie dla stron wiążące. Dlatego też ustawodawca nie wyłącza możliwości prowadzenia sporu sądowego nawet mimo toczącej się sprawy w przedmiocie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich. Postanowienia umowne, wyłączające prawo konsumenta do wytoczenia powództwa przed sądem powszechnym, z uwagi na złożenie wniosku o pozasądowe rozwiązanie sporu, dotknięte będą sankcją bezskuteczności na mocy art. 6 nowej regulacji. Natomiast złożenie wniosku o rozpoznanie sprawy w omawianym trybie przerywa bieg przedawnienia roszczenia.

W przypadku nierozwiązania sporu w powstałego w następstwie złożonej przez konsumenta reklamacji, przedsiębiorca będzie obowiązany do powiadomienia konsumenta o tym, czy zamierza wystąpić z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, czy zgadza się na udział w takim postępowaniu bądź czy odmawia wzięcia udziału. Bierna postawa przedsiębiorcy, wyrażająca się w niezłożeniu żadnego oświadczenia będzie uznawana za wyrażenie jego zgody na udział w pozasądowym rozwiązaniu sporu.

Z ustawy wynika również leżący po stronie przedsiębiorców obowiązek informowania konsumenta o właściwym dla przedsiębiorcy podmiocie uprawnionym do pozasądowego rozwiązywania sporów. Obowiązek informacyjny będzie istniał, jeżeli przedsiębiorca na mocy umowy albo ustawy jest zobowiązany do pozasądowego rozstrzygania sporów. Obligatoryjnie na podstawie ustawy, zobowiązanymi będą m.in. dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w przypadku których rolę podmiotu uprawnionego sprawować będzie Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej. W przypadku podmiotów objętych ustawą o nadzorze nad rynkiem finansowym funkcję podmiotu uprawnionego sprawować będzie właściwy sąd polubowny w rozumieniu k.p.c. Z kolei przedsiębiorcy wytwarzający energię elektryczną lub ciepło, przedsiębiorcy prowadzący hurtowy lub detaliczny handel energią elektryczną, paliwami gazowymi lub ciepłem, czy też przedsiębiorcy wykonujący działalność przesyłu lub dystrybucji energii elektrycznej lub gazu ziemnego (przesyłania i dystrybucji ciepła) podlegać będą właściwości Inspekcji Handlowej, jako podmiotu uprawnionemu. Z kolei spory w których stroną są przedsiębiorstwa energetyczne w rozumieniu ustawy Prawo energetyczne, będzie rozpatrywał Koordynator do spraw negocjacji, powołany przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

W pozostałym zakresie na chwilę obecną prowadzenie sporu pozasądowego na podstawie wskazanej ustawy nie jest dla przedsiębiorców obligatoryjne.

JEDNOLITY PLIK KONTROLNY DLA MAŁYCH I ŚREDNICH PRZEDSIĘBIORCÓW

Od 1 stycznia 2017 r. także mali i średni przedsiębiorcy (obok dużych przedsiębiorców, co do których takie zasady obowiązują od połowy ub. roku) są objęci obowiązkiem składania Jednolitego Pliku Kontrolnego, w zakresie ewidencji zakupu i sprzedaży towarów i usług dla celów podatku VAT – wraz z deklaracją VAT.

Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej, za małego przedsiębiorcę uważa przedsiębiorcę, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych:

- 1) zatrudniał średniorocznie mniej niż 50 pracowników oraz
- 2) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 10 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 10 milionów euro.

Z kolei za średniego przedsiębiorcę, uważa przedsiębiorcę, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych:

- 1) zatrudniał średniorocznie mniej niż 250 pracowników oraz
- 2) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 50 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 43 milionów euro.

Z obowiązków związanych z comiesięcznym raportowaniem ewidencji VAT w JPK będą zwolnieni do końca 2017 r. mikroprzedsiębiorcy czyli podmiot który co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych:

- 1) zatrudniał średniorocznie mniej niż 10 pracowników oraz
- 2) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 2 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 2 milionów euro.

Obowiązek przekazywania danych w formie JPK na żądanie organów podatkowych (czyli pełna elektroniczna kontrola podatkowa) ma objąć mikro-, małych i średnich przedsiębiorców od 1 lipca 2018 r.

ZMIANY W VAT OD STYCZNIA 2017 R.

Istotne zmiany w podatku VAT dotyczą następujących kwestii:

- Od 1 stycznia 2017 r. niektórzy podatnicy są zobowiązani składać deklaracje VAT jedynie drogą elektroniczną. Obowiązek elektronicznego składania deklaracji VAT obejmuje:

1) obowiązani do zarejestrowania się jako podatnicy VAT UE

2) będący dostawcami towarów lub świadczącymi usługi, dla których podatnikiem jest nabywca zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8 ustawy o VAT, oraz nabywcami tych towarów lub usług (tzw. odwrócone obciążenie)

3) obowiązani, do składania deklaracji, informacji oraz rocznego obliczenia podatku za pomocą środków komunikacji elektronicznej na podstawie art. 45ba ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 27 ust. 1c ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Od 2018 r. obowiązek składania elektronicznych deklaracji obejmie wszystkie podmioty.

- Nowododanym do ustawy o podatku od towarów i usług ust. 4b w art 96, od 1 stycznia 2017 r. wprowadzono odpowiedzialność pełnomocnika podpisującego zgłoszenie rejestracyjne podatnika w VAT za zaległości podatkowe. Zgodne z przywołanym przepisem, pełnomocnik podpisujący zgłoszenie odpowiada solidarnie wraz z zarejestrowanym podatnikiem do kwoty 500 000 zł za zaległości podatkowe podatnika powstałe z tytułu czynności wykonanych w ciągu 6 miesięcy od dnia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego.
- Skuteczne wystąpienie o zwrot VAT w przyspieszonym terminie 25 dni będzie wymagało spełnienia dodatkowych warunków (art. 87 ust. 6 ustawy o podatku od towarów i usług). W szczególności kwoty podatku naliczonego wykazane w deklaracji podatkowej (z wyłączeniem jedynie podatku naliczonego lub różnicy podatku nierozliczonych w poprzednich okresach rozliczeniowych i wykazanych w danej deklaracji) będą musiały wynikać z faktur zapłaconych w całości za pośrednictwem rachunku bankowego w banku posiadającym siedzibę na terenie kraju albo rachunku podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem (chyba że kwota należności nie przekracza 15.000,- zł). Podatnik będzie musiał przedstawić w urzędzie skarbowym dokumenty potwierdzające zapłatę podatku za pośrednictwem jednego z ww. rachunków. Dodatkowo, kwota podatku naliczonego lub różnicy podatku nierozliczona w poprzednich okresach rozliczeniowych i wykazana

w deklaracji nie może przekraczać 3000 zł, a podatnik przez 12 miesięcy poprzedzające okres, którego dotyczy żądany zwrot, musi być zarejestrowany jako podatnik VAT czynny i musi składać deklaracje podatkowe za każdy okres rozliczeniowy.

ZMIANA LIMITOWANEJ WYSOKOŚCI PODSTAWY WYMIARU SKŁADEK NA UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE W 2017 ROKU

W obwieszczeniu z 30 listopada 2016 r. Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej podał limitowaną wysokość podstawy wymiaru składek na rok 2017 (Monitor Polski z 13 grudnia 2016 r. poz. 1188)

W 2017 r. składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe będą odprowadzane do osiągnięcia kwoty 127 890 zł, czyli do 30-krotności prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok kalendarzowy.

NOWE INFORMACJE WE WNIOSKU O ŚRODKI Z KRAJOWEGO FUNDUSZU SZKOLENIOWEGO

Krajowy Fundusz Szkoleniowy (KFS) stanowi jeden z instrumentów rynku pracy, który ma finansować działania na rzecz kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawców. Dysponentem KFS jest starosta.

Zgodnie z obecnym uregulowaniem zawartym w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, działania takie jak kursy i studia podyplomowe, egzaminy pozwalające na uzyskanie kwalifikacji, umiejętności lub uprawnień zawodowych czy ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków w związku z podjętym kształceniem, mogą być finansowane ze środków KFS. Decyzję w tym przedmiocie wydaje starosta – na wniosek pracodawcy.

Środki z KFS mogą pokryć maksymalnie 300% przeciętnego wynagrodzenia w danym roku na jednego uczestnika. Po wydaniu przez starostę decyzji, pracodawca zawiera z pracownikiem umowę. Dofinansowanie o jakim mowa stanowi pomoc *de minimis*.

Od 1 stycznia 2017 r. zmianie uległ katalog informacji, które pracodawca musi przekazać we wniosku o dofinansowanie kształcenia. Zakres tych informacji będzie musiał być uzupełniony o dane na temat wybranej instytucji szkoleniowej i priorytety wydatkowania środków z KFS. Wniosek niezawierający wszystkich przepisanych informacji i załączników pozostawia się bez rozpatrzenia.

II. WARTO PAMIĘTAĆ

GŁÓWNE ZASADY DELEGOWANIA PRACOWNIKÓW W ŚWIADCZENIU USŁUG

Przypominamy, że dniu 10 czerwca 2016 r. uchwalono ustawę o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług. Ustawa reguluje zagadnienie delegowania zarówno pracowników zatrudnionych w innym państwie członkowskim UE, tymczasowo skierowanych przez pracodawcę do pracy na terytorium RP, jak i delegowania pracowników wykonujących pracę na terytorium RP, lecz tymczasowo skierowanych do pracy na terytorium innego państwa członkowskiego.

Przepisów ustawy nie stosuje się do transportu międzynarodowego z wyłączeniem przewozów kabotażowych, do których ustawę się stosuje w części - a więc bez regulacji odnoszących się do przedstawiciela i przechowywania dokumentów (obowiązki omówione poniżej).

Nowa ustawa nakłada na pracodawcę delegującego pracownika na terytorium RP, obowiązek wyznaczenia osoby upoważnionej do kontaktów z Państwową Inspekcją Pracy oraz do przysyłania i otrzymywania dokumentów lub zawiadomień. Osoba upoważniona przebywać powinna na terytorium RP. Osoba taka odpowiada za przekazywanie stosownych danych dotyczących delegowanego pracownika jak też za reprezentowanie go w trakcie kontroli prowadzonej przez Państwową Inspekcję Pracy.

Pracodawca delegujący pracownika na terytorium RP na podstawie omawianej ustawy zobowiązany jest przechowywać na terytorium RP: kopię umowy o pracę, dokumenty w zakresie czasu pracy jak też dokumenty w zakresie wynagrodzenia pracownika delegowanego (w formie papierowej lub elektronicznej).

Wprowadzono także dość szerokie uprawnienia kontrolne Państwowej Inspekcji Pracy – w zakresie pracowników delegowanych w obie strony.

Nade wszystko jednak nakazano, aby pracownicy delegowani na terytorium RP mieli zapewnione warunki pracy nie mniej korzystne niż te wynikające z polskich regulacji – w szczególności z kodeksu pracy.

Ustawa wprowadza sankcję grzywny za niedopełnienie obowiązków nią ustanowionych – w wysokości do 30.000 zł.

Wprowadzono także swoistą solidarną odpowiedzialność wykonawców prac związanych z robotami budowlanymi lub utrzymaniem obiektu budowlanego na terytorium RP – w razie

realizacji takich prac za pośrednictwem podwykonawców delegujących pracowników na terytorium RP. Taki wykonawca ponosi solidarną odpowiedzialność za wynagrodzenie osób delegowanych, chyba że wykonawca dochował należytej staranności polegającej na przekazaniu pracodawcy delegującemu pracownika na terytorium RP pisemnej informacji o warunkach zatrudnienia opisanych w ustawie i odebraniu od niego potwierdzenia złożenia oświadczenia wobec Państwowej Inspekcji Pracy.

Warto zasygnalizować, iż przepisy ustawy znajdują zastosowanie również do pracodawców delegujących, którzy mają siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim UE.

III. ORZECZNICTWO

BANKOWY TYTUŁ EGZEKUCYJNY A UPRAWNIENIA CESJONARIUSZA WIERZYTELNOŚCI.

Sąd Najwyższy w uchwale Izby Cywilnej z dnia 29 czerwca 2016 r. (III CZP 29/16), skoncentrował się na odpowiedzi na pytanie, czy cesjonariusz (np. firma windykacyjna), niebędący bankiem może skorzystać ze skutków prawnych uprzywilejowanego trybu dochodzenia i egzekwowania roszczenia przez banki, obowiązującego do dnia 27 listopada 2015 r. (tj. bankowego tytułu egzekucyjnego) skoro nabywa wierzytelność wraz ze wszystkimi związanymi z nią prawami, oraz jak w tej sytuacji oceniać bieg przedawnienia przełanej wierzytelności.

Sąd wskazał, że co do zasady cesjonariusz (nabywca wierzytelności) wstępuje w sytuację prawną cedenta (zbywcy wierzytelności), w tym także w zakresie przedawnienia. Od tej zasady jednak istnieją wyjątki. Za jeden z takich wyjątków zostały właśnie uznane bankowe tytuły egzekucyjne. Za niedopuszczalne zatem uznano, aby niebędący bankiem fundusz sekurytyzacyjny kontynuował egzekucję wszczętą przez bank na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego albo powoływał się na skutki takiej egzekucji (przerwanie biegu przedawnienia). Taki podmiot musiał uzyskać nowy tytuł wykonawczy – wystawiony na siebie i dopiero na jego podstawie egzekwować roszczenie.

Uchwała ma więc istotne znaczenie dla dłużników, którzy będą mogli w sposób skuteczny podnieść zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego przez firmę windykacyjną i to mimo umorzenia egzekucji wcześniej prowadzonej przez bank na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego.

SKRÓCONY OKRES WYPOWIEDZENIA TYLKO NA KORZYŚĆ PRACOWNIKA

Postanowienia umów o pracę oraz innych aktów, na których podstawie powstaje stosunek pracy, nie mogą być mniej korzystne dla pracownika niż przepisy prawa pracy. Na gruncie tej zasady, wyrokiem z dnia 11 lutego 2016 r. (II PK 343/14) Sąd Najwyższy orzekł, że ocena korzystności spornego okresu wypowiedzenia wymaga uwzględnienia co najmniej subiektywnego, lecz usprawiedliwionego przekonania, iż w dacie złożenia wypowiedzenia dla pracownika korzystna była klauzula umowna skróconego okres wypowiedzenia. Korzystność taka musi być ponadto oceniana na gruncie okoliczności faktycznych każdej indywidualnej sprawy. Zdaniem Sądu Najwyższego pracodawca może skrócić okres wypowiedzenia tylko wtedy gdy takie rozwiązanie w zaistniałej sytuacji jest korzystniejsze dla pracownika.

Spór w przedstawionej sprawie powstał w związku z zastrzeżeniem w umowie o pracę miesięcznego okresu wypowiedzenia, w sytuacji, gdy dla tego pracownika zgodnie z przepisami właściwy był już okres 3-miesięczny. Gdy pracownik wypowiadając umowę skorzystał z umówionego terminu jednomiesięcznego, pracodawca zakwestionował skuteczność zapisu umowy o pracę. Sąd Najwyższy uznał jednak, że w tym przypadku skrócenie okresu wypowiedzenia umowy o pracę (z sugestią, że w zasadzie odnosić powinno ono skutek jedynie do wypowiedzenia złożonego przez pracownika, a już nie przez pracodawcę) – jako korzystne z perspektywy pracownika – jest w pełni dopuszczalne.

DLA WYSTĄPIENIA PRZYCHODU WYSTARCZY SAMO ZAWARCIE UMOWY OKREŚLAJĄCEJ CENĘ

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 28 października 2016 r. w sprawie o sygn. akt: II FSK 2412/14, rozstrzygnął sprawę określenia momentu powstania przychodu z odpłatnego zbycia nieruchomości, dochodząc do wniosku, że art. 19 ust 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych ma charakter szczególny i jest wyrazem obowiązywania zasady memoriałowej, zgodnie z którą obowiązek podatkowy powstaje niezależnie od tego, czy podatnik faktycznie otrzymał do dyspozycji pieniądze lub inne wartości, a więc czy cena sprzedaży została faktycznie zapłacona. Dla wystąpienia przychodu wystarczy zatem samo zawarcie umowy sprzedaży, która musi określać cenę.